

[Kammersgaard.]

fer. Lovforslagets § 1 gaar ud paa at bemyndige Finansministeren til at forøge Antallet af Lodder med 20 000, fra de nuværende 160 000 til 180 000. De gældende Lovregler om Klasselotteriets Forhold findes, som det er det høje Tings Medlemmer bekendt, i Lov af 6. Marts 1869. Ifølge denne Lov er Loddernes Antal bestemt til 130 000; ved Lov af 22. December 1920 blev dette Antal forhøjet til 160 000, og i Henhold dertil har Finansministeren i 1928 forøget Loddernes Antal til 156 000; tilbage er 4 000 Lodder, som langt fra er tilstrækkelige til at tilfredsstille den øgede Efterspørgsel efter Lodder.

Stigningen i Efterspørgselen har navnlig gjort sig gældende nu, da Ophævelsen af Koloniallotteriet er en Kendsgerning. Hertil kommer, at Koloniallotteriets Ophævelse har medført en ikke ubetydelig Nedgang i Indtægten for Statskassen. Af de udførlige Bemærkninger, der medfølger Lovforslaget, og som jeg ikke finder Anledning til at repetere, fremgaar bl. a., at en foreløbig Forøgelse i Afsætningen paa 10 000 Lodder vil medføre en aarlig Indtægt for Staten paa ca. 365 000 Kr. Af dette Beløb tænkes der aarlig anvendt 50 000 Kr. til videnskabelige Formaal paa Grønland, og Resten vil da være Erstatning til Staten for Tab ved Koloniallotteriets Ophævelse. Jeg vil ikke ved denne Lejlighed undlade at udtale min og mit Partis særlige Tilfredshed med, at et Beløb paa 50 000 Kr. aarlig skal anvendes til videnskabelige Formaal paa Grønland, idet der derved skabes et økonomisk Grundlag for Fortsættelsen af disse Arbejder, der kan faa den allerstørste Betydning.

Hermed vil jeg anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Julin: Selv om man stiller sig tvivlende over for Spørgsmaalet, om det er Statens Sag at animere Befolkningens Spillelyst, kan man med nogen Ret gøre det Synspunkt gældende, at naar man nu engang har et Statslotteri, og Efterspørgselen efter Lodsedler stadig viser sig at være stor, maa det ogsaa være forsvarligt at øge Lodsedlernes Antal, saaledes at i alt Fald en Del af dem, der ønsker at prøve Chancen, kan faa Lejlighed til at anskaffe en Seddel.

Som det allerede er nævnt, har Finansministeren ved Loven af 22. December 1920 Bemyndigelse til at forøge Antallet af Klasselotterisedler fra 130 000 til 160 000, og i Henhold hertil har Ministeriet forøget Lodantallet i 1921 til 150 000 og i 1928 til

156 000. Det har imidlertid vist sig, at denne Forhøjelse ikke har kunnet tilfredsstille Publikums Efterspørgsel. Vel kunde Finansministeren uden yderligere Lovhjemmel øge Antallet af Lodder med 4 000, men Ministeren gør i Bemærkningerne Rede for, at en saadan Forøgelse maa anses for at være utilstrækkelig, og søger derfor gennem dette Lovforslag Bemyndigelse til at øge Antallet af Lodder med 20 000, dog saaledes, at man kun tænker sig at udbyde de 10 000 heraf.

Ophævelsen af Koloniallotteriet har haft den dobbelte Virkning, at Efterspørgselen efter Klasselotterilodder er forøget, og at Statskassens Indtægt fra Lotterivirksomheden er mindsket. Vedtages det foreliggende Lovforslag, vil begge disse Savn, om jeg saa maa sige, blive afhjulpet i nogen Maade. Det er ikke ubetydelige Beløb, der aarligt vil kunne indgaa i Statskassen, hvis alle de 10 000 Lodder kan afhændes. Der beregnes heraf en Indskudssum paa ca. 150 000 Kr. og en Stempelafgift paa 215 000 Kr., altsaa en yderligere Indtægt for Statskassen paa ca. 365 000 Kr.

Hvis nu dette Lovforslag bliver gennemført, vil vi fra mit Partis Side med Glæde hilse, at der aarligt skal anvendes 50 000 Kr. af Indtægten til videnskabelige Formaal paa Grønland; men jeg ønsker at rejse det Spørgsmaal, om der ikke kunde være Anledning til at anvende en Del af det ret store Beløb, der kan ventes at indkomme, til andre kulturelle Formaal. Jeg haaber, at der vil blive nedsat et Udvalg, som kan tage dette Spørgsmaal op til Overvejelse.

Vi er af den Opfattelse, at Loven af 23. Juni 1932, der for § 2's Vedkommende først træder i Kraft nu til 1. April, med Bestemmelserne om, at Lodsedlerne kan forhandles gennem Klasselotteriets Direktorat, for saa vidt angaar ikke fornyede Sedler, og med Bestemmelsen om Ophævelsen af den Tilladelse, som Pantelaanerne har haft til at afhænde de hos dem pantsatte Klasselotterisedler i den Stand, hvori Sedlerne er pantsat, er paa sin Plads, og i Relation hertil vil vi ikke have noget imod, at der gives Finansministeren Bemyndigelse til at henlægge en Hovedkollektion paa 4 000 Lodder under Direktoratet, og at der altsaa oprettes et Salgskontor til at forhandle disse, saa meget mere, som der, efter hvad der oplyses, ad denne Vej yderligere vil kunne indgaa ca. 20 000 Kr. aarligt i Statskassen, og hvis der kunde blive Enighed om at lade en Del af disse Penge finde Anvendelse til